

MASneep, 2020/2021

Liturgie

Psalm 103: 1, 2

Psalm 7: 5, 6, 7

Psalm 25: 6

Gezang 17: 3, 4, 5 (na belijdenis van geloof)

Gezang 40: 1, 2

Schriftlezing: Efeze 2: 1-10 en 1 Petr. 3: 1-7

Tekst: **HC Zondag 32**

Thema: Gods genade in Christus maakt dat de Zijnen goede werken doen

- 1. Uit dankbaarheid tot God**
- 2. Met het oog op de zekerheid van het geloof**
- 3. Ten behoeve van het eeuwig geluk van onze naasten**

1. Uit dankbaarheid tot God

Zondag 32 is de eerste Zondag van de in totaal 21 Zondagen die gaan over de dankbaarheid. Waarvan Zondag 32 begint met een soort statement, een belijdenis, een werkelijkheid, waarin de kern van het Evangelie klinkt:

Nu wij uit onze ellende, zonder enige verdienste van onze kant, alleen uit genade door Christus verlost zijn.

Genade alleen dus!

Waarom moeten wij dan nog goede werken doen?

Verlossing is gratis, door genade alleen. Waarom zou je dan nog iets van onze kant moeten?

Misschien zijn er jongeren die zoiets herkennen.

Dat je in het geloof altijd zo veel lijkt te moeten.

Maar vooral dat er zoveel dingen zijn die je niet mag. Alsof het toch niet alleen maar genade is. En wij van onze kant toch nog een bijdrage moeten leveren aan God, om die genade te ontvangen en het koninkrijk van God binnen te gaan.

Is het moeten niet wat overdreven. Is het niet eerder een mogen?

Toch zouden we de plaats van onze dankbaarheid tekort doen als we het **moeten** zouden afzwakken tot **mogen**.

Alsof de dankbaarheid van ons leven een mogelijkheid is die ook achterwege zou kunnen blijven in het leven van een christen.

Nee, daarvoor moeten we terug naar Zondag 24, daar hebben wij al beleden dat het niet anders kan, of een ieder die door waar geloof in Christus ingeplant is, brengt vruchten van dankbaarheid voort.

Dat kan niet anders.

En de Heidelbergse Catechismus pakt na de Zondagen over de sacramenten en de sleutelmacht, dit **moeten** van een dankbaar leven weer op.

Het kan niet anders of, waarom moeten wij nog goede werken doen. Ziet u, de Heidelbergse Catechismus gaat ons verder onderwijzen over het leven in dankbaarheid. Maar niet zonder Christus. Alsof Christus van Zijn kant onze verlossing heeft bewerkt. En Zijn werk daar ophoudt.

En wij nu van onze kant, zonder Hem of met wat hulp van Hem, ons deel moeten inbrengen: onze dankbaarheid daarvoor. Allebei wat. Wij wat en Christus wat. Nee, zo niet. Dan zouden we onbewust misschien zomaar de roomse kant op gaan. Dat wij toch zelf iets moeten bijdragen aan onze zaligheid.

Hoe dan wel? Waarom spreekt de Heidelbergse Catechismus dan toch van een **moeten**?

Het antwoord daarop vinden we direct aan het begin van het antwoord:

Omdat Christus ons niet alleen met Zijn bloed gekocht en vrijgemaakt heeft, maar ons ook door Zijn Heilige Geest vernieuwt tot Zijn beeld.

Kunnen wij niet van elkaar scheiden.

Rechtvaardigmaking en heiliging horen bij elkaar.

Aan de verlossing door het bloed van Christus zit het werk van de herschepping door Zijn Geest vast. Die komt daarin mee. Die komt daar achteraan. Maar beiden zijn niet los van elkaar verkrijgbaar.

U ontvangt door het geloof 2 voor de prijs van 1.

Vergeet nooit gemeente, dat de prijs die daarvoor betaald is, de enige prijs is die juist is. Maar zo eindig hoog is.

God gaf Zichzelf. Christus betaalde met Zijn leven.

Gods genade in Christus is niet alleen dat onze zonden vergeven zijn en wij met Zijn bloed zijn gekocht en vrijgemaakt uit satans macht. Dat is niet alles wat Christus in de zijnen doet.

Wij zijn niet verlost om vervolgens in de zonden te blijven liggen.

Gods genade in Christus is ook, dat wij veranderd worden en vernieuwd, levend gemaakt.

Rechtvaardigmaking en heiligmaking. Beiden werken van God.

Dat is Zijn grote liefde waarmee Hij ons heeft liefgehad, schrijft Paulus.

Dat Hij, toen wij dood waren door de overtredingen ons met Christus levend gemaakt zijn. Uit genade alleen.

Dat is wat nu door het geloof verbonden aan Christus ontvangen wordt.

Want, verbonden aan Christus is het Zijn liefde waardoor in ons hart en leven de wederliefde tot God ontstoken wordt. Dat je jezelf wat de zonde betreft, rekent als dood, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere.

Wij moeten meer en meer worden, wat wij door het geloof in Christus al zijn: een nieuwe schepping.

En daarom kan het ook niet anders, of Gods genade in Christus maakt dat de Zijnen goede werken doen! Zijn bloed reinigt en vergeeft. Zijn Geest vernieuwt tot Zijn beeld.

Waar mensen dood in zichzelf door Christus werk levend gemaakt worden. Uit genade, daar komt het tot een leven in dankbaarheid. *Om met ons hele leven aan te tonen, dat wij God dankbaar zijn voor Zijn weldaden en opdat Hij door ons geprezen wordt.*

Dankbaar Zijn voor Gods liefde, voor Zijn gunst en genade.

Gemeente, wat is dankbaar zijn?

Is dankbaar zijn niet iets wat ook ongelovigen kennen?

Dat zeggen ongelovigen toch ook? 'Ik ben dankbaar dat ik nog werk heb'. Of: 'Ik ben dankbaar dat ik ontslagen ben van de IC'. Wij zijn dankbaar voor het harde werken van de mensen in de zorg en daarom klappen wij voor ze.

Is dat nu de dankbaarheid wat daar moet zijn in een christenleven?

Nee, dat is niet wat God bedoelt met dankbaarheid. En dat bedoelt de Heidelbergse Catechismus ook niet.

Wat is het dan wel?

Het is dat wij met heel ons leven tonen, dat wij God dankbaar zijn.

Stel je even voor jongens en meisjes: je krijgt voor je verjaardag een cadeau. En dat je dan tegen je ouders zegt: 'bedankt, daar ben ik blij mee, dank u wel'. Maar dat je het cadeau vervolgens in een hoek legt en er nooit mee speelt.

Wat zullen papa en mama dan denken? Zouden ze dan echt zien en merken dat je dankbaar bent?

Nee. Ze zullen eerder denken dat je er niet blij mee bent en ondankbaar bent.

Dankbaarheid is dus niet alleen iets van onze woorden. Nee, met heel ons leven zegt de Heidelbergse Catechismus.

Mijn leven, dat ben ikzelf. Met mijn denken, mijn doen en laten, mijn houding, en mijn gedrag.

In heel mijn leven moet dat te zien zijn.

Dankbaarheid is een levenshouding.

Zichtbaar niet alleen in soms gemakkelijke woorden, maar vooral in je daden.

Dankbaarheid is doen. Dienstbaar zijn. Luisteren, gehoorzamen.

En dan, en dat is het tweede verschil met de dankbaarheid zoals ook ongelovigen deze kennen.

Dankbaarheid niet tot maar iemand, of iets.

Maar tot God. God die mij geschapen heeft en mij in Christus zo heeft liefgehad, zodat ik nu leef voor Hem. Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen. Tot Zijn eer, en tot Zijn glorie.

Wat is daarbij het gebed nodig om de kracht van Hem, die vernieuwt tot het beeld van Christus. 'God, geef mij inzicht door Uw Heilige Geest hoe U te dienen met heel mijn leven. Zodat Uw Naam geprezen en verheerlijkt wordt'.

2. Met het oog op de zekerheid van het geloof

Gods genade in Christus maakt dat de Zijnen goede werken doen. Uit dankbaarheid tot God. Maar ook met het oog op de zekerheid van het geloof.

Dat is het tweede dat het antwoord noemt.
Vervolgens om zelf uit de vruchten zeker te zijn van ons geloof.
Allereerst God, maar onze goede werken, die hier vruchten worden genoemd, hebben ook een effect op de gelovige zelf.

Op de weg van de dankbaarheid wordt de gelovige tegelijk verzekerd van zijn geloof.

Ja zegt iemand, maar het zijn toch Gods beloften die Hij tot mijn troost bekend heeft gemaakt, en waarin de grond voor mijn zaligheid ligt, door het werk van de Here Jezus Christus.

Ja. Dat staat vast. Dat is het vaste fundament waarop uw zaligheid rust.
Onwankelbaar.

Maar wanneer u zich met heilige ernst, zo belijden wij in de Dordtse Leerregels ook, wanneer u zich met heilige ernst toelegt op een goed geweten en goede werken, dan werkt dat versterkend t.o.v. uw geloof.
Omdat je merkt dat je geloof een levend geloof is. Dat het Christus is die in je leeft en werkt. Met waar geloof verbonden aan Christus.

En het ware geloof wordt dan gekend uit zijn werken. Waar die heerlijke vrucht van de Geest zichtbaar wordt. En waar Christus met Zijn Geest woont en werkt, daar bevestigt en versterkt Hij je geloofsvertrouwen. Geeft Hij meer en meer zekerheid, dat Hij je heeft verlost. En dat je Gods kind bent uit genade alleen.
En dat motiveert, stimuleert om nog meer te leven in dankbaarheid tot Gods eer.

Misschien is er wel iemand die bij zichzelf denkt: ik herken dit niet zo in mijn leven. Deze verzekering.
Zou het misschien kunnen zijn omdat u ook de vruchten niet zo herkent? Omdat uw leven voor en met God slordig is. Te veel vast zit aan de dingen van de wereld. En dat je slordig bent in de omgang met Gods Woord en het gebed.

Gods Woord vaak dichtlaat en weinig tot niet leest en overdenkt. En dat je in en onder de prediking, wanneer God met Zijn beloften tot je komt, niet met een hart vol verwachting en verlangen luistert. Omdat daarin God met Zijn beloften naar je toekomt. En het heil wordt uitgedeeld.
Waardoor de twijfel groeit in plaats van de zekerheid van het geloof.

Bekeer je dan.
Zoek en dien de HERE met heel je leven, met heel je hart, met eerbied. Leef godvrezend voor Hem, bid vurig en strijd de strijd van het geloof. Dan zal God op Zijn tijd geven, heerlijke vruchten. Vruchten waarin ook die heerlijke zekerheid van het geloof meekomt en meegroeit. Tot je eigen zaligheid.

3. Ten behoeve van het eeuwig geluk van onze naasten

Maar ook tot dat van anderen. Om door onze godvrezende levenswandel ook onze naasten voor Christus te winnen.

We hebben het gelezen in de eerste brief van Petrus. Waar de apostel het toespitst op een huwelijk van een gelovige vrouw en een ongelovige man. Waarbij Petrus de vrouw oproept, om niet door woorden, maar door haar levenswandel haar ongelovige man te winnen.

Ons doen en laten zegt vaak meer dan duizend woorden. Dat is waar de Heidelbergse Catechismus op terugvalt.

Dat door onze levenswandel, door uw gedrag, door uw houding mensen voor Christus gewonnen worden t.b.v. hun eeuwig geluk.

Gemeente, wat is dit actueel vandaag.

Waarom, vraagt u? Omdat zovelen vandaag niet meer naar de kerk gaan.

Omdat zovelen vandaag de dag de Bijbel niet meer lezen, waardoor de levenswandel van een christen hun enige Bijbel is.

En zij uit onze levenswandel kunnen opmaken, kunnen zien, wie God is.

Dat het onze levenswandel is waardoor mensen iets zien van wie de Heere Jezus Christus is. Omdat daar in uw en jouw en mijn levenswandel iets mag doorstralen van Christus zelf. Van Zijn onuitsprekelijke liefde, van Zijn schuldvergevende genade, van Zijn trouw, van Zijn wijsheid in Zijn spreken en luisteren, van Zijn geduld met u en anderen, van Zijn meevoelen met hen die beproefd worden.

Zodat anderen jaloers worden als ze naar uw levenswandel kijken. Omdat zij in ons iets ontdekken wat bij henzelf ontbreekt en wat zo heerlijk uitnodigend en aantrekkelijk het is om bij Christus en door Hem veranderd te worden.

Hoe heerlijk het is om kind van God te zijn. En bevrijd te leven waarin ze hun eeuwig geluk vinden in Christus Jezus.

Als God uw levenswandel ziet gemeente, wat ziet Hij dan? Wat zien anderen dan? Ziet de Heere in u iets terug van Zijn eigen beeld? Zien anderen in u dat beeld van Hem die zo heerlijk is: Christus?

Wat een verantwoordelijkheid geeft de Heere aan de Zijnen. Aan Zijn kerk.

En wat kunnen daarom juist christenen, kerkmensen in de hoge positie die zij van de Heere hebben ontvangen, veel kwaad doen als het gaat om het winnen van anderen voor Christus. Wanneer kerkmensen met de mond belijden en God kennen, en precies weten hoe het allemaal zit en hoort. Maar dat uw vrome woorden zo in strijd zijn met hoe u leeft en doet.

Dat uw naasten zeggen: Kijk hem, of kijk haar, altijd vrome praat, maar ondertussen snauwt hij zijn collega's af. Roddelt hij net zo hard mee. Of heeft hij zijn oordeel over een ander altijd als eerste klaar.

Recht en zuiver in de leer, maar een helpende hand voor de naaste in nood in of buiten de kerk ho maar.

Dat wij daardoor mensen meer afstoten van Christus dan winnen voor Hem.

En o nee, wij zullen de perfectie nooit bereiken. Maar laat dat nooit een excuus zijn om ons er gemakkelijk van af te maken. Of zelfs een ondankbaar leven te leiden. Er klinken dan ook in Zondag 32 hele ernstige, waarschuwendende woorden.

Kunnen zij dan behouden worden die in hun goddeloos en ondankbaar leven voortgaan en zich niet tot God bekeren? Beslist niet, want de Schrift zegt dat een onkuise, afgodendienaar, echtbreker, dief, gierigaard, dronkaard, leugenaar, oplichter, of een dergelijke zondaar, het Koninkrijk van God niet beërven zullen.

Gemeente, in vraag en antwoord 87 gaat het in eerste instantie niet over mensen buiten de kerk, maar in de kerk. Dan gaat het misschien wel over uzelf of over jou. Wanneer u bewust in zonden leeft, zonder dat anderen er weet van hebben.

Verbondskinderen die de goedheid van God geproefd hebben.

Verbondskinderen die God opgezocht heeft met Zijn beloften in de doop, in de verkondiging van het Evangelie, zondag aan zondag.

En die eventueel zelfs het avondmaal meevieren. Maar die toch ondankbaar zijn voor Gods weldaden. En daarom ondankbaar leven. Verduisterd, ver vandaan bij het goede en dankbare leven dat uit God is.

De Heidelbergse Catechismus vindt er in navolging van de Schrift geen doekjes om. Heel concreet worden dergelijke zondaars aangewezen.

Dronkaards, Alcoholisten. Wanneer u verslaafd bent aan alcohol, te veel drinkt, en er niet mee wilt breken.

Roddelaars. Wanneer u roddelt en kwaad spreekt over andere mensen en daar geen berouw over hebt en er niet mee stopt.

Gierigaards. Wanneer u geen afstand kunt en wilt doen van uw bezit. Omdat het u in bezit heeft genomen waardoor u alles het liefst voor uw zelf houdt en niet wil delen met anderen die het nodig hebben. En u zich daar niet van bekeerd.

Wie zo in ondankbaarheid voortleeft, laat zien dat hij niet door het bloed van Christus is gekocht en dat zijn leven niet door de Heilige Geest is vernieuwd. Zo iemand zal Gods Koninkrijk niet beërven.

Is daar dan geen hoop meer? O ja, wanneer zo iemand zich bekeert, zijn schuld en zonden belijdt voor de HERE. en zijn leven betert.

Door Gods genade. Door de Heilige Geest je bekeren.

Dat is nodig niet alleen voor hen die in hun leven ondankbaar verder leven, maar voor iedereen.

Voor ons allemaal.

Dagelijkse bekering, we zullen volgende week zien wat dit inhoudt, dagelijkse vernieuwing.

Heiliging betreft niet alleen heel ons leven, maar duurt ook ons hele leven.

Onze vernieuwing is een vak op de leerschool van de Heilige Geest waar wij levenslang mee bezig zijn.

God vraagt van ons perfectie. Volmaaktheid, terwijl de meest heilige in dit leven maar een klein begin van de gehoorzaamheid en de dankbaarheid bezit.

Wat valt het vaak tegen is het niet?

Maar weet dan gemeente, tot uw troost, dat er Eén is die ook in uw plaats het examen al met de beste cijfers heeft afgesloten. Die alles goed had. Volmaakte

dankbaarheid. Volmaakt geleefd naar de wil van God. Het gaf Hem volmaakte vreugde. Jezus Christus.

Het is dan ook Gods genade in Christus, die maakt dat de Zijnen goede werken doen. Alleen Hij. Omdat Christus.

Ziet u gemeente, Hij alleen is de grond. Hij alleen geeft hoop en kracht.

Omdat Christus ons niet alleen met Zijn bloed gekocht en vrijgemaakt heeft, maar ons ook door Zijn Heilige Geest vernieuwt.

Het is alles uit Hem.

Maar dan is het ook rijk. En wordt het door het geloof in Hem, steeds rijker, steeds voller. Om nu in alles voor Hem te leven. Uit dankbaarheid tot God.

Met het oog op de zekerheid van het geloof.

Ten behoeve van het eeuwig geluk van onze naasten.

AMEN